

Gde je Bog usred tragedije

Gde možemo pronaći unutrašnju snagu kako bismo se izborili sa strahovima, tragedijama, katastrofama i tugom? Na koji zapravo način možemo računati na Boga?

Do koje mere se možemo osloniti na Boga da će biti sa nama? Da li je on zaista neko kome se možemo obratiti... u trenucima krize isto kao i u trenucima mira?

Tragedija, katastrofa, tuga: Gde je Bog?

Bog je Stvoritelj univerzuma koji čezne za tim da ga mi poznajemo. Zbog toga i jesmo svi ovde. Njegova je želja da se oslanjamo i da doživljavamo njegovu snagu, ljubav, pravdu, svetost i samilost. Dakle, on kaže svima koji su voljni: „Dodite k meni.“ Za razliku od nas, Bog zna šta će se dogoditi sutra, sledeće nedelje, sledeće godine, sledeće decenije. On kaže: „jer sam ja Bog, i nema drugog Boga, i niko nije kao ja, koji od početka javljam kraj i izdaleka šta još nije bilo.“¹ On zna šta će se dogoditi u svetu. Što je još važnije, on zna šta će se dogoditi u vašem životu i može biti tu za Vas, ako ste doneli odluku da ga uključite u svoj život. Kaže nam da on može biti naše „utočište i sila, pomoćnik, koji se u nevoljama brzo nalazi.“² Ali mi moramo iskreno dati sve od sebe da ga tražimo. On kaže: „I tražićete me, i naći ćete me, kad me potražite svim srcem svojim.“³ To ne znači da će oni koji poznaju Boga izbeći teška vremena. Neće. Kada teroristički napad izazove stradanja i smrt, oni koji poznaju Boga biće takođe uključeni u stradanja. Međutim, postoji mir i snaga koju nam pruža Božije prisustvo. Jedan sledbenik Isusa Hrista je to ovako sročio: „U svemu smo pritisnuti, ali ne i pritešnjeni, dvoumeći se, ali ne očajavajući, proganjani ali ne i napušteni, obarani, ali ne i uništeni.“

⁴ Realnost nam govori da ćemo se suočavati sa problemima u životu. Međutim, ako kroz njih budemo prolazili u zajedništvu sa Bogom, možemo reagovati na njih sa drugačije tačke gledišta i u snazi koja ne dolazi od nas samih. Ni jedan problem nema taj kapacitet da za Boga bude nepremostiv. On je veći od svih problema koji mogu da nas pogode, i nismo prepušteni sami sebi da ih rešavamo. Božija reč nam kaže: „Dobar je Gospod, utočište u nevolji. On brine za one koji se u njega uzdaju.“⁵ I „Gospod je blizu svih koji ga prizivaju, svih koji ga prizivaju u istini. Želju ispunja onima koji ga se boje, vapaj njihov čuje i izbavlja ih.“⁶ Isus Hrist je rekao svojim sledbenicima ove utešne reči: „Zar se dva vrapca ne prodaju za jedan asarion? A ni jedan od njih ne pada na zemlju bez znanja vašega Oca. Pa vama je i sva kosa na glavi izbrojana. Ne bojte se, dakle; vi više vredite od mnogo vrabaca.“⁷ Ako se iskreno okrenete Bogu, on će se brinuti za vas kao što se niko ne brine, i na način na koji niko drugi to ne može.

Tragedija, katastrofa, tuga: Naša slobodna volja

Bog je stvorio čovečanstvo sa sposobnošću da biraju. Ovo znači da nismo na silu primorani da uđemo u zajedništvo sa njim. On nam dozvoljava da ga odbacimo kao i da počinimo neka druga zlodela. On bi mogao da nas natera da budemo puni ljubavi. On bi mogao da nas natera da budemo dobri. Međutim,

kakvo bismo zajedništvo onda mi imali sa njim? To ne bi ni bilo neko zajedništvo, već nametnuta, apsolutno kontrolisana poslušnost. Umesto toga, on nam je dao ljudsko dostojanstvo slobodne volje. Prirodno je da mi vapimo iz dubine naših duša... „Ali Bože, kako si mogao da dozvoliš da se desi nešto ovolikih razmera?“ Kako bismo mi želeli da se Bog ponaša? Da li želimo od njega da on kontroliše ljudsko ponašanje? U slučaju terorističkog napada, koji bi mogući broj smrtnih slučajeva bio prihvatljiv za Boga da ih odobri?! Da li bismo se osećali bolje ako bi Bog dozvolio ubistvo samo stotinu ljudi? Ili bismo radije da Bog dozvoli smrt samo jedne osobe? Pa ipak, ako Bog spreči ubistvo makar i jedne osobe, tu više ne postoji sloboda biranja. Ljudi donose izbor da ignorišu Boga, da prkose Bogu, da idu svojim putem i čine užasna dela protiv drugih.

Tragedija, katastrofa, tuga: Naš svet

Ova planeta nije bezbedno mesto. Neko bi mogao da nas ubije. Ili bi mogao da nas udari auto. Ili ćemo možda biti primorani da iskočimo iz zgrade koju su napali teroristi. Ili još mnoštvo drugih stvari koje bi mogle da nam se dogode u ovoj surovoj sredini pod nazivom Zemlja, mestu gde se Božija volja ne poštuje baš uvek. Ipak, Bog se ne nalazi u milosti ljudi, već obrnuto. Mi smo pred njegovom milošću, na sreću. Ovo je Bog koji je stvorio univerzum sa svojih bezbroj zvezda, jednostavno izgovarajući reči: „Neka budu videla na svodu nebeskom.“⁸ To je Bog koji kaže da on „vlada narodima.“⁹ On je neograničen u moći i mudrosti. Iako se nama problemi čine nepremostivi, mi imamo izuzetno sposobnog Boga koji nas podseća: „Gle, ja sam Gospod Bog svakog tela, e da li je meni šta teško?“¹⁰ Na neki način on uspeva da održi slobodu grešnih ljudi, a da opet ostvari svoju volju. Bog jasno kaže: „Rekoh i dovešću to, naumih i učiniću.“¹¹ Mi možemo da crpimo utehu iz toga ako su naši životi potčinjeni njemu. „Bog se suprotstavlja oholima, a poniznima daje milost.“

¹² Strahovi, tragedije, katastrofe: Gde je Bog sada?

Mnogi od nas - ne, svi mi - odlučimo ponekad da zapostavimo Boga i njegove puteve. U poređenju sa drugima, posebno u poređenju sa teroristima, možemo se smatrati uglednim ljudima punim ljubavi. Međutim, ako smo potpuno iskreni u svom srcu, kada bismo se sreli sa Bogom, to bismo učinili svesni svog greha. Kada počinjemo da se obraćamo Bogu u molitvi, zar nismo uhvaćeni na delu, zaustavljeni osećanjem da je Bog potpuno svestan naših misli, dela i egocentričnosti? Mi smo se... svojim životima i delima... udaljili od Boga. Često smo živeli tako kao da možemo da sasvim dobro upravljamo svojim životima i bez njega. Biblija kaže da „Svi mi kao ovce zadosmo, svaki od nas krenu svojim putem.“¹³ Posledice? Naš greh nas je razdvojio od Boga, a to ne utiče samo na ovaj život. Kazna za naš greh je smrt, ili večna razdvojenost od Boga. Međutim, Bog nam je pružio način da dođemo do oproštenja i da upoznamo njega.

Unutrašnja snaga kroz Božiju ljubav

Bog je došao na zemlju da nas izbavi. „Jer, Bog je toliko voleo svet da je dao svog jedinorođenog Sina da niko ko u njega veruje ne propadne, nego da ima večni život. Nije Bog svog Sina poslao u svet da svet osudi, nego da se svet kroz njega spase.“¹⁴ Bog zna sa kakvim bolom i patnjom se mi suočavamo u ovom svetu. Isus je napustio bezbednost i sigurnost svoga doma, i ušao u oštru sredinu u kojoj mi živimo. Isus se umarao, znao je šta znači biti gladan i žedan, borio se sa optužbama drugih i bio odbačen od strane porodice i prijatelja. Međutim, Isus je iskusio mnogo

više od svakodnevnih teškoća. Isus, Sin Božiji, Bog u ljudskom obliku, svojevolejno je preuzeo sve naše grehe na sebe i platio našu kaznu smrću. „Po ovome znamo šta je ljubav: on je za nas položio svoj život.“

¹⁵ On je prošao kroz mučenje, umirući sporom, ponižavajućom smrću gušenjem na krstu, zato da bi nama bilo oprošteno. Isus je drugima govorio pre vremena da će biti razapet. On je rekao da će tri dana posle svoje smrti ponovo oživeti, dokazujući time da je Bog. Nije rekao da će se jednog dana reinkarnirati. (Ko bi onda ikada znao da li se to zaista desilo?) On je rekao da će se tri dana posle njegove sahrane pokazati fizički živim onima koji su prisustvovali njegovom raspeću. Tog trećeg dana, Isusova grobnica bila je prazna i mnogi ljudi su posvedočili da su ga ponovo videli živog. On nam sada nudi večni život. Mi to ne možemo zaslužiti. To je Božiji dar ponuđen nama, koji primamo kada ga zamolimo da uđe u naše živote. „Božiji dar je večni život u Hristu Isusu.“¹⁶ Ako se pokajemo za naše grehe i vratimo se Bogu, možemo primiti dar večnog života kroz Isusa Hrista. To je prilično jednostavno. „Bog nam je dao večni život, a taj život je u njegovom Sinu. „Ko ima Sina, ima život. Ko nema Sina Božijeg, nema život.“¹⁷ On želi da uđe u naše živote.

Unutrašnja snaga kroz Božiji plan

Šta je sa rajem? Biblija kaže da im je Bog „misao o večnosti metnuo u srce.“¹⁸ Možda to znači da mi znamo, u našim srcima, kako bi trebao da izgleda jedan bolji svet. Smrt ljudi koje volimo nas ubeđuje da ima nešto jako loše u ovom životu i ovom svetu. Negde duboko u našim dušama, znamo da mora postojati mnogo bolje mesto za život, oslobođeno dirljivog bola i teškoća. Budite sigurni, Bog zaista ima bolje mesto koje nam nudi. To će biti potpuno drugačiji sistem gde će se njegova volja izvršavati u svakom trenutku. U tom svetu, Bog će obrisati svaku suzu iz očiju ljudi. Više neće biti tugovanja, plakanja, smrti ni bola.¹⁹ A Bog će, svojim Duhom, prebivati u ljudima na takav način da oni nikada više neće zapadati u greh.²⁰ Događaji terorističkih napada su dovoljno strašni. Odbijanje večnog zajedništva sa Bogom, koje nam Isus nudi, bilo bi još gore.

Ne samo u svetlu večnog života, već ne postoji zajedništvo koje može da se uporedi sa poznavanjem Boga u ovom životu. On je naš smisao života, naš izvor utehe, naša mudrost u trenucima zbunjenosti, naša snaga i nada. „Ispitajte i vidite kako je dobar Gospod; blago čoveku koji se uzda u Nj.“²¹ Neki kažu da je Bog samo „štaka.“ Međutim, najverovatnije je da je On jedini koji je pouzdan. Isus je rekao: „Mir vam ostavljam, svoj mir vam dajem. Ali, ne dajem ga onako kako svet daje. Neka se ne uznemirava vaše srce i neka se ne plaši.“²² Jer, za one koji se oslanjaju na Isusa tokom svog života, on kaže to je kao da zidate svoj život na steni. Kakve god vas krize napadale u ovom životu, on može da vam pruži snagu.

Unutrašnja snaga kroz Božijeg Sina

Možete primiti Isusa u svoj život još ovog trenutka. „A onima koji su ga primili, dao je moć da postanu Božija deca – onima koji veruju u njegovo ime.“²³ Kroz Isusa Hrista možemo se vratiti nazad Bogu. Isus je rekao: „Ja sam put, istina i život; niko ne dolazi k Ocu osim kroz mene.“²⁴ Isus je ponudio: „Evo, stojim na vratima i kucam; ako neko čuje moj glas, ući ću k njemu.“²⁵ Još sada možete zamoliti Boga da uđe u vaš život. To možete učiniti kroz molitvu. Molitva je iskren razgovor sa Bogom. U ovom trenutku možete prizvati Boga tako što ćete mu iskreno reći nešto nalik ovome: „Bože, u svom srcu sam se okrenuo od tebe, ali želim to da promenim. Želim da te poznajem. Želim da primim Isusa Hrista i njegovo

Kada možeš računati na Boga?

Napisao Dobra vest

oproštenje u svoj život. Ne želim više da budem odvojen od tebe.. Budi Bog mog života od ovog dana nadalje. Hvala ti Bože.

“Da li ste upravo iskreno pozvali Boga u svoj život?

Ako jeste, onda imate mnogo čemu da se nadate. Bog obećava da će vaš sadašnji život učini životom mnogo većeg zadovoljstva kroz poznavanje njega.²⁶ Gde je Bog? On obećava da će svoj dom načiniti u vama.²⁷ I, on vam daje večni život.²⁸ Bez obzira šta se dešava u svetu oko vas, Bog može da bude tu za vas. Iako ljudi ne slede Božije puteve, Bog može da preokrene užasne okolnosti i ipak ostvari svoj plan. Bog na kraju ima potpunu kontrolu nad događajima u svetu. Ako ste Božiji, onda možete imati mir u obećanju da „Bog u svemu radi za dobro onih koji ga vole, onih koji su po njegovom naumu pozvani.“²⁹ Isus je rekao „Mir vam ostavljam, svoj mir vam dajem. Ali, ne dajem ga onako kako svet daje. Neka se ne uznemirava vaše srce. U svetu imate nevolju, ali budite hrabri – ja sam pobedio svet.“³⁰ On obećava da nas nikada neće izneveriti niti ostaviti.

³¹Da biste rasli u vašem poznavanju Boga i njegove volje za vaš život, pročitajte iz Biblije Evanđelja po Mateju, Marku, Luki i Jovanu.

Na tvoja eventualna pitanja, odgovara misionar,

Nikola Mijatov-Meister. Pitanje pošalji na dobravest@bluewin.ch

Biblijski dokazi o temi:

(1) Lk 1:1-4
(2) Lk 1:5-8
(3) Lk 1:9-11
(4) Lk 1:12-13
(5) Lk 1:14-15
(6) Lk 1:16-17
(7) Lk 1:18-19
(8) Lk 1:20-21
(9) Lk 1:22-23
(10) Lk 1:24-25
(11) Lk 1:26-27
(12) Lk 1:28-31
(13) Lk 1:32-33
(14) Lk 1:34-35
(15) Lk 1:36-37
(16) Lk 1:38-39
(17) Lk 1:40-41
(18) Lk 1:42-43
(19) Lk 1:44-45
(20) Lk 1:46-47
(21) Lk 1:48-49
(22) Lk 1:50-51
(23) Lk 1:52-53
(24) Lk 1:54-55
(25) Lk 1:56-57
(26) Lk 1:58-59
(27) Lk 1:60-61
(28) Lk 1:62-63
(29) Lk 1:64-65
(30) Lk 1:66-67
(31) Lk 1:68-69
(32) Lk 1:70-71
(33) Lk 1:72-73
(34) Lk 1:74-75
(35) Lk 1:76-77
(36) Lk 1:78-79
(37) Lk 1:80-81
(38) Lk 1:82-83
(39) Lk 1:84-85
(40) Lk 1:86-87
(41) Lk 1:88-89
(42) Lk 1:90-91
(43) Lk 1:92-93
(44) Lk 1:94-95
(45) Lk 1:96-97
(46) Lk 1:98-99
(47) Lk 2:1-2
(48) Lk 2:3-4
(49) Lk 2:5-6
(50) Lk 2:7-8
(51) Lk 2:9-10
(52) Lk 2:11-12
(53) Lk 2:13-14
(54) Lk 2:15-16
(55) Lk 2:17-18
(56) Lk 2:19-20
(57) Lk 2:21-22
(58) Lk 2:23-24
(59) Lk 2:25-26
(60) Lk 2:27-28
(61) Lk 2:29-30
(62) Lk 2:31-32
(63) Lk 2:33-34
(64) Lk 2:35-36
(65) Lk 2:37-38
(66) Lk 2:39-40
(67) Lk 2:41-42
(68) Lk 2:43-44
(69) Lk 2:45-46
(70) Lk 2:47-48
(71) Lk 2:49-50
(72) Lk 2:51-52
(73) Lk 2:53-54
(74) Lk 2:55-56
(75) Lk 2:57-58
(76) Lk 2:59-60
(77) Lk 2:61-62
(78) Lk 2:63-64
(79) Lk 2:65-66
(80) Lk 2:67-68
(81) Lk 2:69-70
(82) Lk 2:71-72
(83) Lk 2:73-74
(84) Lk 2:75-76
(85) Lk 2:77-78
(86) Lk 2:79-80
(87) Lk 2:81-82
(88) Lk 2:83-84
(89) Lk 2:85-86
(90) Lk 2:87-88
(91) Lk 2:89-90
(92) Lk 2:91-92
(93) Lk 2:93-94
(94) Lk 2:95-96
(95) Lk 2:97-98
(96) Lk 2:99-100
(97) Lk 3:1-2
(98) Lk 3:3-4
(99) Lk 3:5-6
(100) Lk 3:7-8
(101) Lk 3:9-10
(102) Lk 3:11-12
(103) Lk 3:13-14
(104) Lk 3:15-16
(105) Lk 3:17-18
(106) Lk 3:19-20
(107) Lk 3:21-22
(108) Lk 3:23-24
(109) Lk 3:25-26
(110) Lk 3:27-28
(111) Lk 3:29-30
(112) Lk 3:31-32
(113) Lk 3:33-34
(114) Lk 3:35-36
(115) Lk 3:37-38
(116) Lk 3:39-40
(117) Lk 3:41-42
(118) Lk 3:43-44
(119) Lk 3:45-46
(120) Lk 3:47-48
(121) Lk 3:49-50
(122) Lk 3:51-52
(123) Lk 3:53-54
(124) Lk 3:55-56
(125) Lk 3:57-58
(126) Lk 3:59-60
(127) Lk 3:61-62
(128) Lk 3:63-64
(129) Lk 3:65-66
(130) Lk 3:67-68
(131) Lk 3:69-70
(132) Lk 3:71-72
(133) Lk 3:73-74
(134) Lk 3:75-76
(135) Lk 3:77-78
(136) Lk 3:79-80
(137) Lk 3:81-82
(138) Lk 3:83-84
(139) Lk 3:85-86
(140) Lk 3:87-88
(141) Lk 3:89-90
(142) Lk 3:91-92
(143) Lk 3:93-94
(144) Lk 3:95-96
(145) Lk 3:97-98
(146) Lk 3:99-100
(147) Lk 4:1-2
(148) Lk 4:3-4
(149) Lk 4:5-6
(150) Lk 4:7-8
(151) Lk 4:9-10
(152) Lk 4:11-12
(153) Lk 4:13-14
(154) Lk 4:15-16
(155) Lk 4:17-18
(156) Lk 4:19-20
(157) Lk 4:21-22
(158) Lk 4:23-24
(159) Lk 4:25-26
(160) Lk 4:27-28
(161) Lk 4:29-30
(162) Lk 4:31-32
(163) Lk 4:33-34
(164) Lk 4:35-36
(165) Lk 4:37-38
(166) Lk 4:39-40
(167) Lk 4:41-42
(168) Lk 4:43-44
(169) Lk 4:45-46
(170) Lk 4:47-48
(171) Lk 4:49-50
(172) Lk 4:51-52
(173) Lk 4:53-54
(174) Lk 4:55-56
(175) Lk 4:57-58
(176) Lk 4:59-60
(177) Lk 4:61-62
(178) Lk 4:63-64
(179) Lk 4:65-66
(180) Lk 4:67-68
(181) Lk 4:69-70
(182) Lk 4:71-72
(183) Lk 4:73-74
(184) Lk 4:75-76
(185) Lk 4:77-78
(186) Lk 4:79-80
(187) Lk 4:81-82
(188) Lk 4:83-84
(189) Lk 4:85-86
(190) Lk 4:87-88
(191) Lk 4:89-90
(192) Lk 4:91-92
(193) Lk 4:93-94
(194) Lk 4:95-96
(195) Lk 4:97-98
(196) Lk 4:99-100
(197) Lk 5:1-2
(198) Lk 5:3-4
(199) Lk 5:5-6
(200) Lk 5:7-8
(201) Lk 5:9-10
(202) Lk 5:11-12
(203) Lk 5:13-14
(204) Lk 5:15-16
(205) Lk 5:17-18
(206) Lk 5:19-20
(207) Lk 5:21-22
(208) Lk 5:23-24
(209) Lk 5:25-26
(210) Lk 5:27-28
(211) Lk 5:29-30
(212) Lk 5:31-32
(213) Lk 5:33-34
(214) Lk 5:35-36
(215) Lk 5:37-38
(216) Lk 5:39-40
(217) Lk 5:41-42
(218) Lk 5:43-44
(219) Lk 5:45-46
(220) Lk 5:47-48
(221) Lk 5:49-50
(222) Lk 5:51-52
(223) Lk 5:53-54
(224) Lk 5:55-56
(225) Lk 5:57-58
(226) Lk 5:59-60
(227) Lk 5:61-62
(228) Lk 5:63-64
(229) Lk 5:65-66
(230) Lk 5:67-68
(231) Lk 5:69-70
(232) Lk 5:71-72
(233) Lk 5:73-74
(234) Lk 5:75-76
(235) Lk 5:77-78
(236) Lk 5:79-80
(237) Lk 5:81-82
(238) Lk 5:83-84
(239) Lk 5:85-86
(240) Lk 5:87-88
(241) Lk 5:89-90
(242) Lk 5:91-92
(243) Lk 5:93-94
(244) Lk 5:95-96
(245) Lk 5:97-98
(246) Lk 5:99-100
(247) Lk 6:1-2
(248) Lk 6:3-4
(249) Lk 6:5-6
(250) Lk 6:7-8
(251) Lk 6:9-10
(252) Lk 6:11-12
(253) Lk 6:13-14
(254) Lk 6:15-16
(255) Lk 6:17-18
(256) Lk 6:19-20
(257) Lk 6:21-22
(258) Lk 6:23-24
(259) Lk 6:25-26
(260) Lk 6:27-28
(261) Lk 6:29-30
(262) Lk 6:31-32
(263) Lk 6:33-34
(264) Lk 6:35-36
(265) Lk 6:37-38
(266) Lk 6:39-40
(267) Lk 6:41-42
(268) Lk 6:43-44
(269) Lk 6:45-46
(270) Lk 6:47-48
(271) Lk 6:49-50
(272) Lk 6:51-52
(273) Lk 6:53-54
(274) Lk 6:55-56
(275) Lk 6:57-58
(276) Lk 6:59-60
(277) Lk 6:61-62
(278) Lk 6:63-64
(279) Lk 6:65-66
(280) Lk 6:67-68
(281) Lk 6:69-70
(282) Lk 6:71-72
(283) Lk 6:73-74
(284) Lk 6:75-76
(285) Lk 6:77-78
(286) Lk 6:79-80
(287) Lk 6:81-82
(288) Lk 6:83-84
(289) Lk 6:85-86
(290) Lk 6:87-88
(291) Lk 6:89-90
(292) Lk 6:91-92
(293) Lk 6:93-94
(294) Lk 6:95-96
(295) Lk 6:97-98
(296) Lk 6:99-100
(297) Lk 7:1-2
(298) Lk 7:3-4
(299) Lk 7:5-6
(300) Lk 7:7-8
(301) Lk 7:9-10
(302) Lk 7:11-12
(303) Lk 7:13-14
(304) Lk 7:15-16
(305) Lk 7:17-18
(306) Lk 7:19-20
(307) Lk 7:21-22
(308) Lk 7:23-24
(309) Lk 7:25-26
(310) Lk 7:27-28
(311) Lk 7:29-30
(312) Lk 7:31-32
(313) Lk 7:33-34
(314) Lk 7:35-36
(315) Lk 7:37-38
(316) Lk 7:39-40
(317) Lk 7:41-42
(318) Lk 7:43-44
(319) Lk 7:45-46
(320) Lk 7:47-48
(321) Lk 7:49-50
(322) Lk 7:51-52
(323) Lk 7:53-54
(324) Lk 7:55-56
(325) Lk 7:57-58
(326) Lk 7:59-60
(327) Lk 7:61-62
(328) Lk 7:63-64
(329) Lk 7:65-66
(330) Lk 7:67-68
(331) Lk 7:69-70
(332) Lk 7:71-72
(333) Lk 7:73-74
(334) Lk 7:75-76
(335) Lk 7:77-78
(336) Lk 7:79-80
(337) Lk 7:81-82
(338) Lk 7:83-84
(339) Lk 7:85-86
(340) Lk 7:87-88
(341) Lk 7:89-90
(342) Lk 7:91-92
(343) Lk 7:93-94
(344) Lk 7:95-96
(345) Lk 7:97-98
(346) Lk 7:99-100
(347) Lk 8:1-2
(348) Lk 8:3-4
(349) Lk 8:5-6
(350) Lk 8:7-8
(351) Lk 8:9-10
(352) Lk 8:11-12
(353) Lk 8:13-14
(354) Lk 8:15-16
(355) Lk 8:17-18
(356) Lk 8:19-20
(357) Lk 8:21-22
(358) Lk 8:23-24
(359) Lk 8:25-26
(360) Lk 8:27-28
(361) Lk 8:29-30
(362) Lk 8:31-32
(363) Lk 8:33-34
(364) Lk 8:35-36
(365) Lk 8:37-38
(366) Lk 8:39-40
(367) Lk 8:41-42
(368) Lk 8:43-44
(369) Lk 8:45-46
(370) Lk 8:47-48
(371) Lk 8:49-50
(372) Lk 8:51-52
(373) Lk 8:53-54
(374) Lk 8:55-56
(375) Lk 8:57-58
(376) Lk 8:59-60
(377) Lk 8:61-62
(378) Lk 8:63-64
(379) Lk 8:65-66
(380) Lk 8:67-68
(381) Lk 8:69-70
(382) Lk 8:71-72
(383) Lk 8:73-74
(384) Lk 8:75-76
(385) Lk 8:77-78
(386) Lk 8:79-80
(387) Lk 8:81-82
(388) Lk 8:83-84
(389) Lk 8:85-86
(390) Lk 8:87-88
(391) Lk 8:89-90
(392) Lk 8:91-92
(393) Lk 8:93-94
(394) Lk 8:95-96
(395) Lk 8:97-98
(396) Lk 8:99-100
(397) Lk 9:1-2
(398) Lk 9:3-4
(399) Lk 9:5-6
(400) Lk 9:7-8
(401) Lk 9:9-10
(402) Lk 9:11-12
(403) Lk 9:13-14
(404) Lk 9:15-16
(405) Lk 9:17-18
(406) Lk 9:19-20
(407) Lk 9:21-22
(408) Lk 9:23-24
(409) Lk 9:25-26
(410) Lk 9:27-28
(411) Lk 9:29-30
(412) Lk 9:31-32
(413) Lk 9:33-34
(414) Lk 9:35-36
(415) Lk 9:37-38
(416) Lk 9:39-40
(417) Lk 9:41-42
(418) Lk 9:43-44
(419) Lk 9:45-46
(420) Lk 9:47-48
(421) Lk 9:49-50
(422) Lk 9:51-52
(423) Lk 9:53-54
(424) Lk 9:55-56
(425) Lk 9:57-58
(426) Lk 9:59-60
(427) Lk 9:61-62
(428) Lk 9:63-64
(429) Lk 9:65-66
(430) Lk 9:67-68
(431) Lk 9:69-70
(432) Lk 9:71-72
(433) Lk 9:73-74
(434) Lk 9:75-76
(435) Lk 9:77-78
(436) Lk 9:79-80
(437) Lk 9:81-82
(438) Lk 9:83-84
(439) Lk 9:85-86
(440) Lk 9:87-88
(441) Lk 9:89-90
(442) Lk 9:91-92
(443) Lk 9:93-94
(444) Lk 9:95-96
(445) Lk 9:97-98
(446) Lk 9:99-100
(447) Lk 10:1-2
(448) Lk 10:3-4
(449) Lk 10:5-6
(450) Lk 10:7-8
(451) Lk 10:9-10
(452) Lk 10:11-12
(453) Lk 10:13-14
(454) Lk 10:15-16
(455) Lk 10:17-18
(456) Lk 10:19-20
(457) Lk 10:21-22
(458) Lk 10:23-24
(459) Lk 10:25-26
(460) Lk 10:27-28
(461) Lk 10:29-30
(462) Lk 10:31-32
(463) Lk 10:33-34
(464) Lk 10:35-36
(465) Lk 10:37-38
(466) Lk 10:39-40
(467) Lk 10:41-42
(468) Lk 10:43-44
(469) Lk 10:45-46
(470) Lk 10:47-48
(471) Lk 10:49-50
(472) Lk 10:51-52
(473) Lk 10:53-54
(474) Lk 10:55-56
(475) Lk 10:57-58
(476) Lk 10:59-60
(477) Lk 10:61-62
(478) Lk 10:63-64
(479) Lk 10:65-66
(480) Lk 10:67-68
(481) Lk 10:69-70
(482) Lk 10:71-72
(483) Lk 10:73-74
(484) Lk 10:75-76
(485) Lk 10:77-78
(486) Lk 10:79-80
(487) Lk 10:81-82
(488) Lk 10:83-84
(489) Lk 10:85-86
(490) Lk 10:87-88
(491) Lk 10:89-90
(492) Lk 10:91-92
(493) Lk 10:93-94
(494) Lk 10:95-96
(495) Lk 10:97-98
(496) Lk 10:99-100
(497) Lk 11:1-2
(498) Lk 11:3-4
(499) Lk 11:5-6
(500) Lk 11:7-8
(501) Lk 11:9-10
(502) Lk 11:11-12
(503) Lk 11:13-14
(504) Lk 11:15-16
(505) Lk 11:17-18
(506) Lk 11:19-20
(507) Lk 11:21-22
(508) Lk 11:23-24
(509) Lk 11:25-26
(510) Lk 11:27-28
(511) Lk 11:29-30
(512) Lk 11:31-32
(513) Lk 11:33-34
(514) Lk 11:35-36
(515) Lk 11:37-38
(516) Lk 11:39-40
(517) Lk 11:41-42
(518) Lk 11:43-44
(519) Lk 11:45-46
(520) Lk 11:47-48
(521) Lk 11:49-50
(522) Lk 11:51-52
(523) Lk 11:53-54
(524) Lk 11:55-56
(525) Lk 11:57-58
(526) Lk 11:59-60
(527) Lk 11:61-62
(528) Lk 11:63-64
(529) Lk 11:65-66
(530) Lk 11:67-68
(531) Lk 11:69-70
(532) Lk 11:71-72
(533) Lk 11:73-74
(534) Lk 11:75-76
(535) Lk 11:77-78
(536) Lk 11:79-80
(537) Lk 11:81-82
(538) Lk 11:83-84
(539) Lk 11:85-86
(540) Lk 11:87-88
(541) Lk 11:89-90
(542) Lk 11:91-92
(543) Lk 11:93-94
(544) Lk 11:95-96
(545) Lk 11:97-98
(546) Lk 11:99-100
(547) Lk 12:1-2
(548) Lk 12:3-4
(549) Lk 12:5-6
(550) Lk 12:7-8
(551) Lk 12:9-10
(552) Lk 12:11-12
(553) Lk 12:13-14
(554) Lk 12:15-16
(555) Lk 12:17-18
(556) Lk 12:19-20
(557) Lk 12:21-22
(558) Lk 12:23-24
(559) Lk 12:25-26
(560) Lk 12:27-28
(561) Lk 12:29-30
(562) Lk 12:31-32
(563) Lk 12:33-34
(564) Lk 12:35-36
(565) Lk 12:37-38
(566) Lk 12:39-40
(567) Lk 12:41-42
(568) Lk 12:43-44
(569) Lk 12:45-46
(570) Lk 12:47-48
(571) Lk 12:49-50
(572) Lk 12:51-52
(573) Lk 12:53-54
(574) Lk 12:55-56
(575) Lk 12:57-58
(576) Lk 12:59-60
(577) Lk 12:61-62
(578) Lk 12:63-64
(579) Lk 12:65-66
(580) Lk 12:67-68
(581) Lk 12:69-70
(582) Lk 12:71-72
(583) Lk 12:73-74
(584) Lk 12:75-76
(585) Lk 12:77-78
(586) Lk 12:79-80
(587) Lk 12:81-82
(588) Lk 12:83-84
(589) Lk 12:85-86
(590) Lk 12:87-88
(591) Lk 12:89-90
(592) Lk 12:91-92
(593) Lk 12:93-94
(594) Lk 12:95-96
(595) Lk 12:97-98
(596) Lk 12:99-100
(597) Lk 13:1-2
(598) Lk 13:3-4
(599) Lk 13:5-6
(600) Lk 13:7-8
(601) Lk 13:9-10
(602) Lk 13:11-12
(603) Lk 13:13-14
(604) Lk 13:15-16
(605) Lk 13:17-18
(606) Lk 13:19-20
(607) Lk 13:21-22
(608) Lk 13:23-24
(609) Lk 13:25-26
(610) Lk 13:27-28
(611) Lk 13:29-30
(612) Lk 13:31-32
(613) Lk 13:33-34
(614) Lk 13:35-36
(615) Lk 13:37-38
(616) Lk 13:39-40
(617) Lk 13:41-42
(618) Lk 13:43-44
(619) Lk 13:45-46
(620) Lk 13:47-48
(621) Lk 13:49-50
(622) Lk 13:51-52
(623) Lk 13:53-54
(624) Lk 13:55-56
(625) Lk 13:57-58
(626) Lk 13:59-60
(627) Lk 13:61-62
(628) Lk 13:63-64
(629) Lk 13:65-66
(630) Lk 13:67-68
(631) Lk 13:69-70
(632) Lk 13:71-72
(633) Lk 13:73-74
(634) Lk 13:75-76
(635) Lk 13:77-78
(636) Lk 13:79-80
(637) Lk 13:81-82
(638) Lk 13:83-84
(639) Lk 13:85-86
(640) Lk 13:87-88
(641) Lk 13:89-90
(642) Lk 13:91-92
(643) Lk 13:93-94
(644) Lk 13:95-96
(645) Lk 13:97-98
(646) Lk 13:99-100
(647) Lk 14:1-2
(648) Lk 14:3-4
(649) Lk 14:5-6
(650) Lk 14:7-8
(651) Lk 14:9-10
(652) Lk 14:11-12
(653) Lk 14:13-14
(654) Lk 14:15-16
(655) Lk 14:17-18
(656) Lk 14:19-20
(657) Lk 14:21-22
(658) Lk 14:23-24
(659) Lk 14:25-26
(660) Lk 14:27-28
(661) Lk 14:29-30
(662) Lk 14:31-32
(663) Lk 14:33-34
(664) Lk 14:35-36
(665) Lk 14:37-38
(666) Lk 14:39-40
(667) Lk 14:41-42
(668) Lk 14:43-44
(669) Lk 14:45-46
(670) Lk 14:47-48
(671) Lk 14:49-50
(672) Lk 14:51-52
(673) Lk 14:53-54
(674) Lk 14:55-56
(675) Lk 14:57-58
(676) Lk 14:59-60
(677) Lk 14:61-62
(678) Lk 14:63-64
(679) Lk 14:65-66
(680) Lk 14:67-68
(681) Lk 14:69